

a Francosko na krovu, nadalje eden od treh razruševalcev varovani tank-parnik. Obe ladji sta bili v vzhodnem delu Kanala poplavljeni.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 9. aprila. W.-B. Naši podmorski čolni so ob vzhodni obali Angleže, v Kanalu in na Irskem morju vnovič 5 parnikov, 4 angleške ribiške ladje z skupno 10.000 brutto-register-tonami potopili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Podivjana hujskarija dra. Korošca.

Prelivanje krvi na shodu v St. Janžu. — Korošec podi ruske vojne vjetnike s poleni na avstrijske patrijote. — Velikanski izgredi. — Shod razpuščen.

Unterdrauburg, 7. aprila.

Tudi naš kraj bil je enkrat pozorišče rogoviljenja brezznačajnih veleizdajalskih jugoslovanskih hujskarjev ter iz njih izvirajočih činov Korošca in Verstovškega.

Ogorčenost mirnega in poštenega prebivalstva tega kraja čez zlobne izgrede teh dveh hujskašev, ki so končali s prelivanjem krvi, je nepopisno. Tudi tukaj smo jih sedaj izpoznali in besede ministra grofa Czernina: „podli nesramni Masaryki“ šle so po končanem krvavem taboru St. Janža kakor pereče iskre od ust do ust.

Premalo je bilo še naše ljudstvo nahujskano, zato sta sklicala Korošec in Verstovšek v St. Janžu pol ure hoda od Unterdrauburga tabor, da bi tudi tukaj zadobila glasov za njihovo podlo, veleizdajalsko agitacijo, ter da bi še bolj vžgala v ljudstvo sovraštvo nad nemškimi prebivalstvom. Došlo je bilo tudi precej patrijotov: iz Mislinga, iz Lavantdoline in drugih krajev so došli in prišlo bi jih še več, če bi se vest o tem shodu bila nekaj časa preje razširila. Od Unterdrauburga korakali so avstrijsko misleči možje skupno v St. Janž, na katerem zvoniku plapolala je že daleč vidna „trobojnica“ ki je pozdravljala „jugoslovanski“ tabor in ki je dala izraz nacijskega sovraštva in strankarstva slovenske „katoliške“ duhovščine. Pred vhom v kraj držal je g. Domaingo, v katerem je vse dole, nemstvu prijazne in državi zveste Slovence povabil, naj se ne ozirajo na splošna in javna izizivanja, da se dokaže kulturni razloček med strankama.

Priprave shoda.

Kraj shoda nahajal se je na prostem med dvoriščem in gostilniškimi prostori. Videlo se je večinoma ženske, otroke, pijane mlade pobaline, nekaj vojakov in število ruskih vojnih vjetnikov; krog in krog so bila nakopičena polena, drogi in drugo. Pozneje se smo le izpoznali, zakaj so bila ta polena in drogi ter Rusi namenjeni. Vladni komisar dr. Trstenjak iz Slovenj-Gradca ni vložil nobenega ugovora proti ruskim vojnim vjetnikom in tudi nakopičeni leseni drogi in palice na hujskajočem se shodnem prostoru mu niso dali niti najmanjšega suma ali pomisleka.

Korošec kot hujskač.

Pri prihodu patrijotov je bil že Korošec v sredini svojega hujskajočega, obrekovalnega govora. Pozival je Slovence, naj se od nemškega jarma (!) osvobodijo, naj ga siloma razdobjo, obrekoval je našo zvesto zaveznico Nemčijo, o kateri je pljuval med poslušalce predzne, nesramne, in hujskajoče laži, da so nemške čete na bojiščih popolnoma odrekale in da se vse uspehe zamore edino le Slovincem pripisovati! Potem je zahteval ustanovo samostojne „jugoslovanske države“. Nato so odgovorili Nemci z glasnimi klici „Hoch Habsburg!“ To je povzročilo že prvi spopad. Pri-

stali Korošca udarili so s pestmi po Nemcih in položaj je nastal jako resen, vendar se je skozi nemško pridržanje še najhujše zlo preprečilo.

Odbitev besede nemškim govornikom.

Gosp. Domaingo podal se je k poslancu Verstovšku in zahteval prostost govora za nemške govornike. Ta mu je bila seveda odbita. Pred očmi Verstovškega se je po gospodu Domaingu s palicami udrihalo in tudi zastopnik države, v katerem so videli Koroščevi pristaši le objektivnega avstrijskega uradnika, je bil ven potisnjen.

Krvavi izgredi.

V tem trenutku je dal eden z soprogo komisarja Trstenjaka pri oknu stoječi debeli slovenski far z roko znamenje.

To je bilo znamenje za nezasižen krvavi čin. Pristaši Korošca zgrabili so za že pripravljena polena in drogeve in so udrihali z njimi po glavah patrijotov, kateri so se jim seveda tudi oistro upirali. Kmalu je padel eden tu, drugi tam v svoji krvi skupaj, in je bil hitro od lastnih ljudij vzdignjen in v zavetje spravljen. S poleni, latami in palicami se je udrihalo.

In žendarmerija . . . ?

Z glasnim hrupom pritegnila se je žendarmerija v St. Janžu skupaj; ali ta sicer ni bila od komisarja dr. Trstenjaka v bližini taborja nastavljena, ampak v oddaljenosti v neki hiši na vhodu kraja. Ko se ji je javilo o krvavih izgredih na mestu zborovanja, odgovoril je vodja, da ga to ne briga, in da ima nalogo, na ukaze dr. Trstenjaka čakati. Končno, ko so šli s krvjo oblit ljudje mimo hiše, podali so se orožniki iz iste in zadostovalo jim je samo to, da so se nastavili med naprednjaki in Koroščevimi pristaši.

Poseg Rusov.

Medtem je posegla v boj strategična rezerva dr. Korošca: ruski vojni vjetniki so metali težka polena na Nemce, ki so povzročala nove rane, novo prelivanje krvi za hujskarije jugoslovanskih brezznačajnih rogoviležev v duhovniških suknjah.

Brezprimeren vladni komisar.

Konečno se je pojavil vladni komisar med našimi, kateri so od njega to zahtevali, kar bi bila že dolgo njegova naloga: razpust shoda. On je obljubil to storiti in je obravnaval (!) z Verstovškom. Ta pa se ni briga zato in Korošec je dalje hujskal. Bledim obrazom podal se je dr. Trstenjak zopet nazaj k njim in jim dejal, da bode govornik kmalu končal. Nad tem čudnim zadržanjem vladinega zastopnika so bili oni tako razjarjeni, da so energično in odločno zahtevali za vestno izvršitev njegove službe. On jim je obljubil, da hoče svojo dolžnost izpolniti, prišel pa je po teku 8 minut brez uspeha zopet nazaj. Na ta način je dr. Trstenjak sem in tja mahal navidezno kakor kip brez moči, dokler ni ta podivjana antidinastična, veleizdajalska hujskarija v vsem svojem uspehu končala. Nobenega zločinca krvavih izgredov se ni aretiralo, noben žandar ni dobil od Trstenjaka povelja, udariti proti zločincem. To je trajalo tri četrt ure, potem je šele izrazil dr. Trstenjak, da je tabor razpustil.

Medtem so stali na shodu kraja ruski vojni vjetniki oboroženi z drogi in palicami, očitno, da Nemece napadejo. Žendarmerija se je branila, Rusom polena odvzeti ali jih razpršiti.

Po razpustu taborja so patrijoti zopet odkorakali. Zbrali so se pa pred Unterdrauburgom v neki gostilni, kjer so gg. Girstmayr, poslanec Louschönig, Domaingo in urednik Norbert Jahn govore držali.

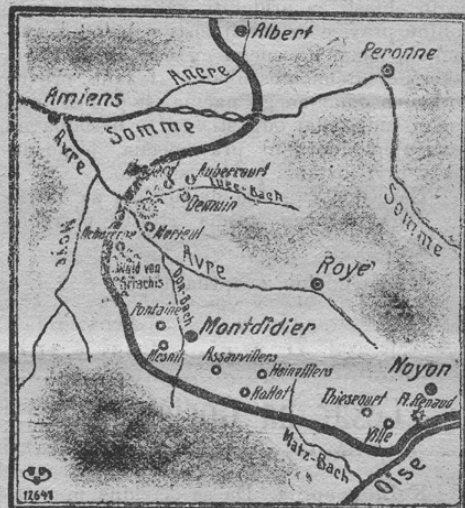
* * *

Taki dogodki se zamorejo žalibog le v Avstriji v navzočnosti vladinega zastopnika

dogoditi. Kaj pa poreče k temu minister zunanjih zadev grof Czernin, ki je vsodbujal Nemce na boj proti Masarykom in kateri so našli v St. Janžu dr. Trstenjaka? — Lepa banda, ti podli, brezznačajni, kričači „jugoslovanskega“ veleizdajalskega hujskanja v duhovniških haljah. Skrajni čas bi bil, da bi vlada napram tej gonji vendar enkrat oči odprla, da se s solidarno pomočjo merodajnih političnih krogov kaznuje, ugonobi in uniči te zločince, če noče vse preteče ji bede in zla na sebe zvaliti. Cesarji zapnik grof Czernin jih je razkrinkal, osramotil in jim vžgal pečat najpodejšega zločina veleizdajstva na čelo in naša naloga je, jih zasledovati, dokler ta hinavska kačja zalega ni popolnoma zatrta, čeravno se zaganjajo kakor razkačeni sršeni proti nam, a to nas ne vstraši. Na delo in boj torej za rešitev domovine, za rešitev naše Avstrije!

Pred Amiensom.

Debela črta na sliki nam kaže uspehe zmagovite nemške ofenzive proti Francozom in Angležem, pravim povzročiteljem te svetovne vojne. Ko te vrstice pišemo, se bije

Südöstlich vor Amiens! — ungefähre Front!

bitka za velepomembno etapno mesto Angležev na Francoskem, Amiens. S padcu tega mesta zgube Angleži dotiko s francosko armado, nakar jim grozi odločilni poraz in končna plača za vso zločinsko, nad človeštvom povzročeno bedo.

Cesarjev pomilostilni ukaz.

Ob priliki rojstva cesarjevega sina.

K.-B. Dunaj, 3. aprila. Cesar izdal je sledečo ročno pismo:

Ljubi dr. v. Schauer!

Spremljan od v mojem ročnem pismu od 10. p. m. izražene želje, ob priliki rojstva mojega najmlajšega sina z dejanjem odpustitve in oprostitve se tudi onih spomniti, ki so se proti postavam države zgrešili, hočem Vašim predlogom ugoditi in sledečim osebam milost podeliti:

I. Odpustiti vsem osebam kazni, ki so bile pred danjšnjim dnevom od meščanske kazenske sodnije radi žaljenja časti Njegovega Veličanstva ali žaljenja člana cesarske hiše ali radi obel zločinov, vendar brez ujema z drugimi kaznivimi dejstvi, pravomočno obsojene, dokler iste že niso izvršene. Ukazem tudi, da se radi navedenih zločinov če so isti storili pred omenjenim dnevom, pri meščanskih kazenskih sodnijah nobeno pravno postopanje ne vpelje ali že vpeljane zopet vstavi, če se ne gre za od obdolženega zaželeno novo vpeljavo že pravomočno sklenjenega pravnega postopanja.